

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 367-1929)

Originalt emne

Skole- og Undervisningsvæsen

Skole- og Undervisningsvæsen/Skoledirektør, Kontor

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 29. august 1929](#)
- 2) [Byrådsmødet den 5. september 1929](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 29. august 1929 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 367-1929)

Indstilling fra Skolekommissionen om Besættelse af Stillingen som Skoledirektør.

Følgende Erklæring forelaa:

"Skolekommissionen besluttede i sit Møde i Dag med 8 Stemmer - medens 6 Medlemmer stemte ikke, og 1 Medlem var fraværende - at foretage følgende Indstilling - i Numerorden - til Embedet som Skoledirektør:

1. Lektor J. J. Eriksen, København.
2. Overlærer O. Nedergaard, Sakskøbing.
3. Seminarielærer Th C. P. Egebæk, Haderslev.
4. Overlærer H. P. H. Novrup, Tønder.

Den socialdemokratiske Gruppe (6 Medlemmer) nægtede at deltage i Afstemningen, idet

den ønskede at gøre følgende Indstilling:

Adjunk H. Sejerholt, Aarhus.

Seminarielærer Egebæk, Haderslev.

Lektor J. K. Eriksen, København.

Kommunelærer H. J. Baden, Aarhus,

saaledes at Navnene i denne Indstilling ikke er numererede".

H. P. Christensen foreslog Sagen udsat i Henhold til Forretningsordenen.

Udsattes.

Uddrag fra byrådsmødet den 5. september 1929 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 367-1929)

Indstilling fra Skolekommissionen angaaende Ansættelse af Skoledirektør. (Side 87).

Holger Eriksen henviste til, at Skolekommissionens Mindretal indstillede 4 af Ansøgerne til Embedet; af disse havde 2 trukket sig tilbage. Taleren vilde anbefale at vælge Adjunkt Sejerholt; han var bekendt som en ualmindelig dygtig Skolemand og en Mand, der gennem sit Arbejde havde forstaaet at omgaas Folk, saa han var vellidt fra alle Sider; han havde samtidig den Fordel at have et nøje Kendskab til Aarhus Skolevæsen, baade til Folkeskolen og den højere Skole, idet han havde undervist begge Steder.

J. Chr. Møller bemærkede, at det jo var en meget fin Anbefaling, Hr. Sejerholt fik fra Eriksens Side, at han var velkendt og vellidt; at han ogsaa var en god Socialdemokrat, behøvede man vel næppe at spørge om. Taleren maatte i høj Grad beklage, at det var gaaet saaledes med Besættelsen af dette Embede. Som man erindrede, var Lektor Eriksen fra København opstillet som Nr. 1 paa Flertallets Liste og ligeledes indstillet af Mindretallet; han havde derfor de bedste Chanser til at blive valgt, hvilket ikke var uden Grund, da han var den bedst kvalificerede. Taleren havde ikke talt ret meget med Eriksen, men han havde i hvert Fald udtalt, at han var en Tilhænger af Byens nuværende Skoleordning, og at hans Opfattelse ikke kom i Strid med Flertallets Skolepolitik. Taleren havde ikke spurgt ham om hans politiske Opfattelse, for det havde man ikke Ret til, og det

skulde nødvendig være det afgørende ved saadanne Embedsbesættelser. Foranlediget ved Artikler i forskellige Blade vilde Taleren sige, at ingen af den borgerlige Gruppe havde udtalt, at Lektor Eriksen var Socialdemokrat; det kunde man jo ikke vide, naar ingen havde spurgt ham derom. Men Lektor Eriksen havde naturligvis misforstaaet det hele og troet, at han søgte en Stilling som Skoledirektør, og naar han var kvalificeret dertil, maatte det være tilstrækkeligt. Han var ikke blot den bedst kvalificerede, men egentlig den eneste kvalificerede; han havde først taget Lærereksamen med Udmærkelse og virkede i nogle Aar som Lærer, og samtidig læste han til cand. mag. og bestod ogsaa denne Eksamen med Udmærkelse; han var altsaa helt igennem en 1. Klasses Mand. Men det viste sig altsaa, at det betød ikke noget, Hovedsagen var hans Kvalifikationer som Politiker. Tidligere havde det dog aldrig været Skik og Brug, naar nogen søgte et Embede i Kommunen, at man spurgte om hans politiske Stilling; man havde maaske talt derom Mand og Mand imellem, men man havde vist aldrig før villet være bekendt at spørge en Mand direkte derom, som det her var sket ved Hr. Perregaards berømte Telegram. Ganske vist havde Leonhard Hansen før udtalt, at Kommunen skal styres socialistisk, og ligeledes, at naar der fandtes en socialdemokratisk Ansøger, der var lige saa dygtig som de andre, vilde man vælge ham. Det var der maaske ikke noget at sige til, men det var alligevel noget andet at spørge en Mand direkte, om han er Socialdemokrat. Man maatte jo have glemt at spørge ham, mens han var i Byen, og saa var der intet andet at gøre end at sende et Telegram med Forespørgsel derom, og Svar betalt! Det var ikke engang nok, hvis Manden var Socialdemokrat, nej, han skulde tillige være Medlem af Forbundet. Enkelte Blade havde forsøgt et Forsvar for Perregaards Telegram, og det var jo forstaaeligt, naar man som Perregaard her var plumpet i Vandet, at man saa griber efter en Redningsplanke og forsøger at give det Udseende af, at det hele er ganske ligetil. Den samme Presse havde ogsaa skrevet, at der var ikke sket andet, end hvad de Konservative altid havde gjort. Men man kunde næppe finde et eneste Tilfælde, hvor et saadant Telegram var afsendt, eller hvor man direkte havde spurgt en Ansøger om hans Politik. Det syntes, at Hr. Perregaard vilde hæfte sig ved, at han havde forhandlet med et Par af de Konservative, og de havde sagt, at Eriksen var Socialdemokrat. Men det var altsaa ganske urigtigt, og selvfølgelig vidste de heller ikke, at Perregaard vilde afsende et saadant Telegram. Det maatte ogsaa kaldes i højeste Grad uheldigt. Maaske kunde man, naar man talte med en Mand, paa en diskret Maade søge at linde ud af hans politiske Opfattelse, men ligefrem at telegrafere og kræve et Svar derpaa var noget andet. Man kunde derfor lige saa godt i Embedsopslaget have

skrevet, at det kunde ikke nytte at søge uden at være Medlem af Socialdemokratisk Forbund. Taleren vilde spørge Gruppens Formand, om han billiger, hvad der er sket her, og om han billiger, at man i Fremtiden direkte spørger en Ansøger om hans politiske Opfattelse. Angaaende Skolekommissionens Forhandlinger vilde Taleren sige, at det altid havde været Skik og Brug, at Udvalgenes Forhandlinger ikke blev offentliggjort; men der syntes nu at være sket en Ændring heri, idet der i et Blad var skrevet, at en enkelt Mand var Fører for at faa lavet Listen, og at han forsøgte at faa en enkelt af Ansøgerne skubbet ud; ligeledes stod der i Bladet, at vedkommende Mand havde lavet forskellige Rævekager o. lign. Taleren troede ikke, at vedkommende brød sig meget om Skriviervierne, men det var alligevel uheldigt, for hvis man kom ind paa at referere disse Forhandlinger, kunde man lige saa godt kalde det offentlige Møder; saa maatte man hellere referere Byraadets lukkede Møder, for Byraadet var dog en politisk Forsamling, men det var Skolekommissionen ikke. Nu foreslog man fra Flertallets Side at ansætte Adjunk Sejersholt; han havde ikke akademisk Uddannelse, og Taleren kendte kun meget lidt til ham og havde aldrig set ham, for han havde selvfølgelig ikke præsenteret sig, og naar Taleren ikke kendte noget som helst til Manden, kunde han ikke stemme paa ham. Da Lektor Eriksen havde trukket sig tilbage, vilde Taleren foreslaa at stemme paa Listens Nr. 2, Overlærer Nedergaard, Sakskebing. Hvad hans politiske Opfattelse var, vidste Taleren ikke, men han var omtalt som en meget dygtig Mand, og hans Anbefalinger var glimrende.

H. P. Christensen udtalte, at man selvfølgelig var forberedt paa at skulle have et Opkog af det, som Bladene havde haft saa travlt med i de sidste Dage. Det var for saa vidt kedeligt, at Offentligheden i saa høj Grad skulde heftes paa Aarhus, det gavnede ikke Byen i sin Helhed, at man søgte at give det Udseende af, at et Flertal styrede Aarhus By paa en ganske uforsvarlig Maade. Det kunde vel ogsaa ske i Fabrikant Møllers Paxti, at en Mand gaar hen og laver et eller andet, som man helst vilde være fri for. Taleren vilde straks sige, at man naturligvis beklagede, at noget saadant kunde ske, og at Partiet ikke kunde tage Ansaret derfor. Paa den anden Side syntes det at fremgaa af det hele, at der ogsaa fra borgerlig Side havde været en vis Ivrigheid for at faa konstateret, at vedkommende Mand var Socialdemokrat, og i hvert Fald havde d'Hrr. Møller og Holst-Knudsen begge udtalt, at de nærmest troede, at han var det. Det samme Indtryk havde Taleren forøvrigt faaet, og han havde i hvert Fald sagt, at hans Syn paa Skolevæsen var ganske i Kontakt med Socialdemokratiets Skolepolitik. Han havde tillige uopfordret sagt, at han ikke tilhørte noget bestemt Parti, men mærkelig nok anførte han som en Kvalifikation at han havde undervist

Folketingsmand Sneums Datter. Denne Oplysning burde han have udeladt, for det var selvfølgelig Taleren ligegyldigt, blot han var enig med Socialdemokratiet i dets Skolepolitik. Taleren kunde for saa vidt give Fabrikant Møller Ret i, at Eriksen var den bedst kvalificerede af Ansøgerne, og Taleren havde ogsaa anset ham for en af Favoritterne til Embedet, men den omtalte Ivrighed fra konservativ Side og fra et enkelt socialdemokratisk Medlem havde altsaa medført, at Manden trak sig tilbage. Til Fabrikant Møllers Spørgsmaal vilde Taleren endvidere sige, at den socialdemokratiske Gruppe først og fremmest tog Hensyn til Ansøgernes Kvalifikationer og besatte Embederne efter dette uden Hensyn til, om de var Socialdemokrater eller ikke. At man, naar Kvalifikationerne stod lige, helst tog en Socialdemokrat, ansaa Fabrikant Møller jo for naturligt; det samme havde andre Partier gjort, naar de havde Magt dertil. Blandt de øvrige Ansøgere foreslog Flertallet altsaa Adjunkt Sejerholdt, han havde ganske vist ikke anden Uddannelse end Lærereksamen, men man havde dog ansat ham paa Gymnasiet, og efter Rektors Udtalelser havde han i høj Grad gjort Fyldest der. Naar man derfor skulde vælge mellem Folk med Lærereksamen, var der næppe Grund til at gaa udenfor Aarhus. Taleren vilde for saa vidt beklage, at Sejerholt ikke havde præsenteret sig for Fabrikant Møller o. fl., hvilket vel havde været almindelig Høflighed; men iøvrigt troede Taleren, at Sejerholt vilde komme til at staa som en Kraft indenfor Aarhus Kommunes Skolevæsen, og at man vilde blive udmærket tjent med ham som Skoledirektør.

Holger Eriksen hævdede, at bortset fra det meget omtalte Talegram faldt hele Ansvaret i denne Sag paa Fabrikant Møllers Meningsfæller i Skolekommissionen, for hvis de ikke var begyndt paa at lave det, som Hr. Møller selv kaldte en Rævekage, var hele dette Postyr ikke opstaaet. Men de Konservative i Skolekommissionen sammen med Præsterne mente at kunne narre Socialdemokraterne og afskære dem fra enhver Indflydelse, og de vilde ganske rolig fjerne en af de Ansøgere, som Skoleudvalget i Enighed havde indstillet. Man maatte dog gaa ud fra, at naar der forelaa en enstemmig Indstilling fra Skoleudvalget, vilde den være forsvarlig til begge Sider;

Hr. Baastrup havde sikkert som Medlem af Udvalget sat sig grundigt ind i Ansøgernes Forhold, og naar han var gaaet med til en Fællesindstilling, burde de Konservative i Skolekommissionen ogsaa kunne gaa med dertil; men der skulde altsaa manøvreres saaledes, at en af de indstillede blev skudt ud. Fra socialdemokratisk Side tilbød man, at de Konservative maatte sætte nye Navne ind, men det vilde de ikke; det var dem, som begyndte med at føre Politik ind i Sagen, og derfor skulde der en ualmindelig Frækhed til

nu at spille forarget over, at der var lavet Politik i denne Sag. Naar Fabrikant Møller ligeledes beklagede, at Mødet i Skolekommissionen var blevet refereret, vilde Taleren gøre opmærksom paa, at det ogsaa skete i Fremtiden, naar det som i dette Tilfælde drejede sig om et rent politisk Spørgsmaal. Taleren skulde ikke komme nærmere ind paa Lektor Eriksens Kvalifikationer, da han ikke mere var Ansøger, men Taleren var dog ikke bange for at sammenligne Sejerholt med ham; Eriksen havde ganske vist akademisk Uddannelse, men Sejerholt havde adskillige Kursus, bl. a. ved Universitetet, som vel omtrent kunde opveje en Magistergrad. Fabrikant Møller vilde benægte, at de Konservative tidligere havde brugt den Fremgangsmaade at spørge en Mand om hans politiske Opfattelse. Taleren var ikke gammel Aarhusborger og kendte derfor ikke noget Tilfælde her fra Byen, men kunde i hvert Fald nævne et bestemt Tilfælde fra Korsør, og det kunde sikkert suppleres med adskillige andre fra den Tid, de Konservative var stærke nok til at holde Justits.

Holst-Knudsen skulde ikke have udtalt sig i denne Sag, hvis det ikke var blevet sagt, at de Konservative i Skolekommissionen havde optraadt med Frækhed og lavet Rævekager, og at Holst-Knudsen var Mester derfor. Taleren vilde i den Anledning give en ganske objektiv Redegørelse for, hvad der skete i Skolekommissionen. Først foreslog Chr. Christiansen at tiltræde Skoleudvalgets Indstilling, derefter henledte Stiftsprovsten Opmærksomheden paa Nedergaard fra Saksøbing, hvorefter Taleren foreslog at indstille i Numerorden Eriksen, Nedergaard, Nourup og Egebæk. Chr. Christiansen spurgte derpaa, om vi kunde gaa med til at indstille 5, men det blev forkastet med alle Stemmer mod 1. Holger Eriksen spurgte saa, om man fastholdt Indstillingen i Numerorden, hvortil Taleren svarede, at det kunde man frafalde, hvis alle gik med til den af Taleren foreslaaede Liste. Talerens Forslag om at enes om at indstille de 4, der fik flest Stemmer, var af Holger Eriksen blevet kaldt en Rævekage og et Forsøg paa at snyde Mindretallet. Men det var dog parlamentarisk Skik og Brug; det samme skete jo altid i Byraadet, men der var Flertallet ganske vist et andet. Taleren sluttede sig til Forslaget om at indstille Nedergaard i Stedet for Sejerholt, for naar en socialdemokratisk Ansøger principmæssig kun fremstiler sig for Flertallet i Byraadet, kunde man ikke forlange, at Mindretallet skal stemme paa ham. Det kunde ikke kaldes en politisk Indstilling, naar man indstillede Egebæk, som var officiel Socialdemokrat, og Eriksen, om hvem man havde det Indtryk, at han ogsaa var det. Det var altsaa hele den Rævekage, der var lavet i Skolekommissionen. Om det nævnte Telegram vilde Taleren sige, at naar det flere Gange var sagt i Byraadet, bl. a. af Leonhard Hansen, at blandt Ansøgere med

samme Kvalifikationer vælger man den, som er Socialdemokrat, saa var der paa Baggrund af dette intet at sige til, at et Medlem af den socialdemokratiske Gruppe vilde have klar Besked herpaa, selv om Forespørgslen var uheldig i Formen. Taleren troede dog ikke, at Perregaard vilde give nogle af de Konservative Skylden for Telegrammets Afsendelse; han plejede ikke at være bange for selv at tage Ansvar for sine Handlinger; hvis det var Taleren, der havde sendt Telegrammet, vilde Demokraten næppe bagefter have skrevet, at det var Perregaard, som havde listet Taleren dertil. Det var kedeligt, at denne Sag var svulmet saaledes op, og egentlig beklageligt, at det ramte Perregaard, for han var vist ellers den af Partiet, der tog mindst Hensyn til Politik, naar han da ikke blev overstemt af sin Gruppe. Den, som først blandede Politik i denne Sag, var den Mand, der refererede Skolekommissionens Møde. Det var betænkeligt at komme ind paa at referere Udvalgenes Møder, for der skulde man gerne have Lov til at udtale sig fuldkommen frit om de enkelte Personers Kvalifikationer uden bagefter at skulle risikere Fjendskab eller Injurier. Alene det, at vedkommende Ansøger i Skolen havde ladet falde en Bemærkning til Talerens Datter om Sagen i hele Klassens Nærværelse, ganske vist paa en meget venskabelig Maade, viste ogsaa klart, hvor uheldigt det er, at saadanne Møder refereres, og det burde i hvert Fald slaas fast, saa man i Forvejen ved, om man frit kan udtale sig ved saadanne Embedsbesættelser.

J. Perregaard erklærede, at naar man har begaaet en Brøler, skal man helst tie stille. Der var sagt fra konservativ Side, at Eriksen var Socialdemokrat, men iøvrigt vilde Taleren ikke skyde Skylden paa nogen, men selv tage Ansvar. Taleren havde aldrig regnet med, at det var Skolekommissionen, der skulde gøre Indstilling, og det var meget uheldigt, at man ikke fik Sagen før i sidste Øjeblik; nogle af Ansøgerne havde da allerede faaet at vide, at de var indstillet af Skoleudvalget. Det havde forbauselse Taleren noget, at det nævnte Telegram skulde have bevirket, at Eriksen trak sig tilbage, for han ventede i hvert Fald 3 Døgn, før han meddelte det, og det kunde i hvert Fald tyde paa, at der var andre medvirkende Aarsager dertil. Taleren havde ikke udtalt andet til Bladene, end hvad der var foregaaet ved de omtalte Forhandlinger med et Par konservative Medlemmer og den afgaaede Skoledirektør, men det var noget, som der helst ikke skulde tales videre om. Hvis der skulde ansættes en Overlæge, saa Taleren alene paa, om det var en dygtig Mand, men skulde der ansættes en Skoledirektør, skulde han være Tilhænger af Socialdemokratiets Skoleideer, hvis Taleren skulde stemme paa ham; det havde Taleren aldrig lagt Skjul paa; det var det, som var ment med Telegrammet, og ikke om han var Medlem af en politisk

Forening; men her var selvfølgelig begaaet en Formfejl fra Talerens Side.

J. Chr. Møller takkede H. P. Christensen for hans Udtalelser, der tydeligt fastslog, at man vilde tage de bedst kvalificerede til disse Stillinger. Perregaard havde ikke Lov til at tvivle om, at Telegrammet var Aarsag til, at Eriksen trak sig tilbage, da han selv anførte det som Grund; derfor var det en meget uheldig Fremgangsmaade at sende et saadant Telegram, og han var i sin gode Ret til at nægte at svare derpaa (Perregaard: Rigtigt!). Efter Holst-Knudsens Udtalelser kunde Taleren ikke indse, at der kunde lægges noget Ansvar paa de Konservative i Skolekommissionen. Det var Telegrammet og Referatet af Kommissionens Forhandlinger, der bragte Politik ind deri.

Borgmesteren havde ofte oplevet, at andre Partier bar sig ad paa lignende Vis, da de havde Magten, men de gjorde det maaske paa en lidt snildere Maade. Taleren havde nu siddet i Skolekommissionen og Skoleudvalget i næsten en Menneskealder, og der var en Tid, hvor det ikke var let for andre end Højremænd at blive ansat ved Skolevæsenet i Aarhus, og særlig hvor det gjaldt Overlærerembeder. Saa kom der en lille Forskydning, idet ogsaa Venstremænd kunde komme ind. Taleren kunde erindre flere Tilfælde, hvor Folk var blevet holdt ude paa Grund af deres politiske Opfattelse; saaledes havde Billedet skiftet gennem Tiderne, og i den Retning var der næppe stor Forskel paa Partierne. Denne Sag var bleven blæst op af københavnske Blade, der havde faaet fat derpaa efter Samtaler paa et Lærerværelse. Men hvis Manden havde handlet helt rigtigt, havde han stukket Telegrammet i Lommen uden at svare derpaa, og i saa Fald vilde Taleren gerne have stemt paa ham, for han var i Virkeligheden den bedst kvalificerede.

Holger Eriksen kunde ikke anerkende, at Landsretssagføreren var nogen særlig dygtig Referent, men det fremgik alligevel tydeligt af hans Redegørelse, at Formaalet med det hele var at udelukke Socialdemokraten Sejerholt fra at blive indstillet. Formaalet var naturligvis ogsaa at forberede en større Pressekampagne for det Tilfælde, at Sejerholt skulde blive valgt; man var jo nu vant til, hver Gang der blev besat et Embede i Aarhus, at de konservative Blade lavede et større Postyr og kørte op med uvederhæftige Paastande o. s. v. Af den Grund skrev Taleren derom paa dette Tidspunkt og vilde gøre det ogsaa i Fremtiden, naar noget saadant var under Opsejling. Taleren havde ikke skrevet, hvad de enkelte Medlemmer sagde under Mødet, men det var forsvarligt at skride ind, naar der forberedes noget saadant. Forøvrigt var der en meget stor Forskel paa d'Hrr. Møller og Holst-Knudsens Udtalelser, idet Fabrikant Møller meget stærkt fordømte Telegrammet,

medens Landsretssagfører Holst-Knudsen mente, at der var ikke noget at sige dertil; det kunde tyde paa, at der i Virkeligheden ikke var sket noget galt.

A. E. Baastrup skulde blot til Holger Eriksens Udtalelser bemærke, at Skoleudvalget havde faaet Sagen til Erklæring, men bagefter viste det sig, at det var Skolekommissionen, der skulde gøre Indstilling. Hr. Eriksen kunde godt regne med, at Taleren grundigt satte sig ind i de Sager, han havde med at gøre; men selvfølgelig maatte Skolekommissionen staa frit og ikke være bundet af Skoleudvalgets Indstilling. Naar Sagen skulde til Skolekommissionen, maatte Taleren ogsaa staa frit der og have Lov til eventuelt at gaa med til nye Navne. Det samme gjorde forøvrigt Mindretallet i Skolekommissionen, da de ændrede Skoleudvalgets Indstilling.

Borgmesteren erklærede, at der var ikke sket nogen Fejl ved at sende Sagen til Skoleudvalget, for dette havde Lov til at udtale sig om Sagen, selv om Skolekommissionen skulde gøre Indstilling, og det var ogsaa ganske naturligt.

Holst-Knudsen konstaterede, at de Konservative i Skolekommissionen havde begaaet den store Forbrydelse at acceptere de 3 Navne paa Udvalgets Indstilling, men ønskede den 4. ombyttet. Det kunde dog aldrig blive noget Overgreb fra Talerens Side ikke at ville stemme paa en Mand, for de øvrige havde jo Lov til at stemme paa hvem, de vilde. Naar Hr. Holger Eriksen nægtede at have skrevet noget om, hvad de enkelte havde sagt i Skolekommissionens Møde, saa stod der dog, at de Konservative med Holst-Knudsen i Spidsen vilde skyde en Mand ud, og naar samtidig Listens Navne anførtes, kunde enhver regne sig til Resten. Men nu vidste man altsaa, at fremtidig skal lukkede Møder refereres. Fabrikant Møller og Taleren havde ikke udtalt sig forskellig; Taleren havde blot slaaet fast, at naar man skulde følge Leonhard Hansens Anvisning og fortrinsvis ansætte Socialdemokrater, var det kun naturligt, at Perregaard vilde have ren Besked derpaa; det gale ved Sagen var ikke selve Forespørgslen, men det Princip, at der overhovedet skal spørges derom. Om der tidligere var begaaet saadanne Misgreb af andre Partier, vidste Taleren ikke, men Socialdemokratiet havde vist før holdt paa, at man vilde dette Forhold til Livs, og nu viste det sig altsaa, at Partiet var ikke bedre end de andre.

Borgmesteren gjorde opmærksom paa, at man i Aarhus som Overlærere havde 4 Højremænd, 5 Venstremænd og 2 Socialdemokrater, og selv om man nu skulde faa en Socialdemokrat som Skoledirektør, var det ikke saa forfærdelig slemt.

K. Mousten antog, at naar Sejerholt ikke havde besøgt de konservative Medlemmer i

Skolekommissionen var Grunden vel, at det først blev afgjort Lørdag Eftermiddag, at Sagen skulde til Skolekommissionen; det var sikkert ikke for at vise Uhøflighed.

J. Chr. Møller vilde anholde en Udtalelse af Journalist Eriksen om, at de konservative Blade bragte uvederhæftige Udtalelser. Taleren var ikke sikker paa, at der i disse Blade kom flere uvederhæftige Udtalelser end i de socialdemokratiske, og hvis man skulde se paa, hvem der brugte de stærkeste Ord, var det sikkert ikke "Demokraten", der brugte de mindst stærke. Naar Bladene havde kritiseret de sidste Embedsbesættelser i Byen, var Grunden den, at de fik Pladserne udelukkende, fordi de var Socialdemokrater, og ikke af nogen som helst anden Grund, og det samme vilde blive Tilfældet med Sejerholt.

H. P. Christensen svarede hertil, at Fabrikant Møllers Syn paa deres Kvalifikationer maatte staa for hans egen Regning, og andre kunde godt mene det modsatte. Angaaende Referering af lukkede Møder, saa kunde det Forhold jo komme frem, at man kom længere ud end forsvarligt, set fra Byraadets Side, saa der maatte gribes ind; men ellers var man vel nok enige om, at Udvalgs- og Kommissionsmøder maa være hemmelige. I det foreliggende Tilfælde havde der dog vist været ekstraordinære Forhold til Stede. Naar der skulde tales om, hvem der refererer de lukkede Møder, saa kunde den konservative Presse sikkert staa fuldt Maal med "Demokraten".

A. E. Baastrup erkendte at have haft Besøg af Hr. Sejerholt, formodentlig fordi Taleren var Medlem af Skoleudvalget; men han havde vist ikke besøgt andre af Gruppen, og da Sagen blev udsat, havde han haft god Tid dertil.

Holger Eriksen indrømmede, at selv om "Demokraten" i de allerfleste Tilfælde stod langt over "Aarhus Stiftstidende", var der dog eet Omraade, hvor den stod tilbage, nemlig hvad Uvederhæftighed angaar; for der laa "Stiftstidende" ikke et Hestehoved, men mange Hestehoveder foran "Demokraten".

Aage Jensen kunde som Medlem af Skolekommissionen underskrive Landsretssagfører Holst Knudsens Fremstilling. Journalist Eriksen var til Stede som Medlem af Skolekommissionen, og han havde formodentlig hørt, at Hr. Perregaard senere paa Mødet stod op og udtalte, at det var velgørende med de lukkede Møder som ikke blev refereret, idet man saa frit kunde udtale sig. Hr. Eriksen burde da have sagt, at det var hans Agt at referere Mødet; det havde været fair baade overfor Hr. Perregaard og de øvrige Medlemmer. Den Oplysning, der var fremkommet om Hr. Sejerholts Adfærd i Skolen, kendetegnede ham som en stor Mand, der var værdig til at blive Skoledirektør i Aarhus.

Fogh Mogensen fandt det meget kedeligt, hvis det skulde gaa ud over Børnene; men det var ikke det eneste Tilfælde; noget lignende var sket overfor Talerens Børn i Munkegade, og muligvis kom Skolekommissionen senere til at beskæftige sig dermed. Angaaende Mødet i Skolekommissionen, saa blev der foreslaaet fra konservativ Side, at der kun skulde være een Liste, og saa skulde alle forpligte sig til at gaa med til at indstille de 4, som fik flest Stemmer. Men naar man vidste, at de borgerlige Partier talte 9 Stemmer mod 6 Socialdemokrater, var man selvfølgelig klar over, at i hvert Fald Sejerholt skulde udskydes af Listen, og derfor meldte Socialdemokraterne sig fra og opstillede en Mindretalsliste, hvad de havde Ret til. Taleren fandt, at en stor Del af Skylden for hele Miséren laa hos Landsretssagfører Holst-Knudsen.

Leonhard Hansen var absolut Modstander af, at lukkede Møder blev refereret; men paa den anden Side havde Taleren ogsaa ved Lejlighed henvendt sig til "Demokraten" og sagt, at nu var det Socialdemokraternes Tur til at referere, for Referatet i "Aarhus Stiftstidende" var i høj Grad forvansket, og Socialdemokraterne kunde ogsaa have Krav paa at faa deres Udtalelser korrekt gengivne overfor Offentligheden. Taleren forstod ikke, hvor længe d'Hrr. vilde køre frem med den Udtalelse, at de sidst ansatte Embedsmænd ikke var kvalificerede. Det gik dog næppe ret længe, for disse Folk fik jo efterhaanden Lejlighed til at vise, hvad de duede til. Del var ikke mindst gaaet ud over den ny Brandinspektør, til Trods for, at han havde været ved Brandvæsenet i 30 Aar; men han havde allerede flere Gange vist, særlig ved den farlige Brand i Mejlgade, at han var den rette Mand paa Pladsen, saa han endog blev meget rosende omtalt i d'Hrrs. eget Blad. Taleren vilde staa ved sine tidligere Udtalelser, at hvis al 2 kvalificerede Ansøgere den ene var Socialdemokrat, tog man ham; men dermed var ikke sagt, at det absolut skulde være en Socialdemokrat, og det kunde aldrig falde Taleren ind at spørge en Mand direkte derom. Taleren kunde ikke indse, at der var noget at bebrejde Sejerholt, fordi han ikke havde præsenteret sig for de borgerlige Medlemmer; naar de ikke vilde indstille ham i Skolekommissionen, var det nærmest lidt flovt for ham at fremstille sig alligevel, og det var egentlig mest høfligt overfor disse Medlemmer, at han blev borte.

P. Petersen vilde blot udtale sin Glæde over, at der blandt Overlærerne i Aarhus var 5 Venstremænd, for Venstre havde aldrig haft Flertal i Aarhus; det viste derfor, at de ikke var blevet ansat paa Grund af deres politiske Anskuelser, men at de altsaa har været de bedst kvalificerede.

Borgmesteren svarede hertil, at Venstre ofte havde haft en stærk Position ved at danne Flertal sammen med andre Partier; men forøvrigt var det Ministeriet, der ansatte Overlærerne.

Holst-Knudsen vilde ikke give det Udseende af, at hans Barn havde lidt noget i Skolen; den omtalte Bemærkning var ganske venskabelig; men Taleren anførte det som et Bevis paa, hvor uheldigt det var, at saadanne Forhandlinger blev refereret. Man kunde maaske komme ind paa den Form, at der fra Byraadskontoret efter hvert Møde blev udsendt et kort Referat af Forhandlingerne paa det lukkede Møde, og ligeledes af Udvalgmøderne.

J. Chr. Møller henstillede at gøre det saaledes for dette Mødes Vedkommende.

Borgmesteren oplyste, at Resultaterne fra de lukkede Møder blev meddelt Pressen, men ikke noget Referat, og man kunde næppe komme ind paa at være Referent for Bladene. Nu var der holdt 21 Taler i denne Sag, saa man kunde nok gaa til Afstemning.

Ved skriftlig Afstemning valgtes Adjunkt H. Sejerholt med 12 Stemmer, medens Overlærer Nedergaard fik 8 Stemmer.